

течението ѝ нагорѣ по само до воденицата на сѣверь отъ Дура-Кьой (№ 18 на картата), която воденица остава въ България.

Отъ 18-а точка т. е. отъ помѣнатата горѣ воденица, пограничната линия напуца Улу-Дере, отива на сѣверозападъ по грѣбена на единъ контрафортъ, приблизително на единъ километръ на сѣверь отъ Улу-Дере (№ 19 на картата), обръща, се слѣдъ това на югозападъ за да се съедини пакъ съ рѣката Улу-Дере, която и достига близо до воденицата на Махмудъ-Ходжа (Махмудъ-Ходжа Дермене), която остава въ Турция. Остава така сжщо въ Турция и селото Сарнжъчъ.

Отъ воденицата на Махмудъ Ходжа тя се уклѣтва пакъ по Улу-Дере на горѣ, съ главно направление С. З. и върви по него до сливането му съ малката рѣкычка Кемерли-Дере (№ 18 на картата).

Отъ сливането на казанитѣ двѣ рѣки границата, спорѣдъ *Отоманския проектъ* (проектъ на Оттоманското правителство) напуца Улу-Дере, завръща на сѣверь и се възкачва по талвега на Кемерликъ-Дере, до височината Телли-Догрусу (Телли-Тепе), а съ достиганieto на тѣзи послѣдната, хваща течението на Телликъ-дере, по което и слѣдва до сливането му съ Душка-Дере и Алхалий-Дере. Отъ тукъ се извира почти на западъ, влиза въ послѣдното отъ деретата и отива по течението му нагорѣ до началото му въ Иель-Гедикъ. Направлява се слѣдъ това на югозападъ по водораздѣлната линия и, като прѣминава едно слѣдъ друго прѣзъ сѣдловината Ружъ-Еюдю-Гедикъ (№ 11 на плана) и грѣбена на Чиликъ-Тарласъ-Тепе, остава на Турция позицията Килесе-Баиръ (№ 12 на картата), която веднага щомъ заобикаля, обръща се на югоистокъ къмъ началото на потока по който и слиза до мѣстността Идризь-Агъ-Чешмесъ. Тукъ тя отново завръща къмъ югозападъ, възлиза по височината Хорозъ-Конагъ и слѣдва по линията на хребетитѣ до Чанакчи-Дере.

Спорѣдъ Българския пъкъ проектъ, границата продължава да възлиза нагорѣ по рѣката Улу-Дере (Ваши-Егеръ—Улу-Дере) до мѣстността називаема Чаталъ-Джевиъзъ (иначе нарѣчена Куру-Чешме, № 15 на картата), завърта слѣдъ това на югъ и достига сѣдловината Алай-Гюленъ (№ 13 на картата). Отъ тукъ тя отива по права линия къмъ поляната Саржъ-Гьоль, прѣминава още и прѣзъ Налъ-Чамъ и като слѣдва за по нататъкъ по пътя Чераджи-Иолу, дожда до мѣстото познато подъ името Хезеръ-Гьоль, и се уклѣтва по талвега на Чанакчи-Дере. По този проектъ позицията Килесе-Баиръ остава на България.

Отъ точката въ Чанакчи-Дере, въ която се срѣщатъ двѣтъ трасирани граници, граничната линия мѣжду България и Турция върви по течението на казаното дере, до прѣсичанieto му съ Козъ-Дере (Козекъ-Дере). Взема послѣ по послѣдното и, слѣдъ като поѣминава по него не голѣмо едно пространство, напуца го и се уклѣтва на югозападъ по прѣдгорieto Казълджикли-Чаиръ, най високата точка на което достига въ Капанъ-Гедикъ. Отъ Капанъ-Гедикъ границата върви по контрафорта Гюргенъ-Манда, стига рѣката Рака-Дере при старата граница на България, като остава по този начинъ селата Керезъ-Тарла (Ени-Кьой), Чанакча, Мърга-Дамъ (Мърга-Дима) и Рака-Дере-Кьой на Турция, а селата: Караджиларъ, Саржъ-Ташъ и Ючъ-Тепе — на България.

Отъ послѣдната точка, спорѣдъ акта на Европейската Делимитационна Коммиссия отъ 1879 год., границата върви за по нататъкъ по